

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/798/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114215577
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114215577.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a. s., so sídlom v Bratislave, ul. Staré Grunty č. 7, IČO 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku č. 6, proti odporcom 1/ R. S., bytom v M., Q. č. XXX/XXX, 2/ Y. S., bytom v M., Q. č. XXX/XXX, o zaplatenie 464,00 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. októbra 2014, č.k. 21C/143/2014-24, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 293 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z tejto sumy od 18. 10. 2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V zostávajúcej časti návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ a odporcovia uzavreli dňa 6.2.2012 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o úvere č. 320120454, na základe ktorej bol navrhovateľ povinný poskytnúť odporcom úver vo výške 450 eur. Úver bol poskytnutý za odplatu vo výške 171 eur. Sumu 621 eur sa odporcovia zaviazali zaplatiť v 13 mesačných splátkach, prvé 3 splátky po 2,25 eur a ďalších 10 vo výške 61,43 eur v nasledujúcich 13 mesiacoch. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky až do úplného zaplatenia. Po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky mal navrhovateľ právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Prevzatie hotovosti odporcovia potvrdili podpisom zmluvy o úvere. Odporcovia do dňa spísania návrhu uhradil celkovo 157 eur, pričom posledná suma, ktorú uhradili, bola uhradená 10.12.2012. Vzhľadom k tomu, že odporcovia riadne neplnili, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 14.10.2013 oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 17.10.2013, a to pre omeškanie so splácaním poskytnutého úveru.

Okresný súd Žilina v rozsudku č.k. 14C/86/2012 zo dňa 2. 10. .2012 určil okrem iného, že obchodná podmienka, v zmysle ktorej v sume poplatku za správu úveru je zahrnutá aj suma úrokov, ktoré majú byť zaplatené počas doby poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Na základe zmluvy o úvere navrhovateľ odporcom poskytol na ich požiadanie peňažné prostriedky a odporcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o odplatu v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obch.zák. a záväzkový vzťah medzi účastníkmi je teda vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obch. zák., ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva.

Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcami túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva o úvere bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Obchodné podmienky, ktoré odporcovia ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že navrhovateľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporcovia v čase uzavretia zmluvy nekonali v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísali ako fyzické osoby za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Obč.zák., nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi navrhovateľom - veriteľom ako dodávateľom a odporcami ako spotrebiteľmi. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami.

Po preskúmaní veci súd konštatoval, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý stanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o RPMN, celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/). Účelom povinného uvedenia RPMN daného úveru a tiež priemernej hodnoty RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v konkrétnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, je pritom poskytnúť spotrebiteľovi možnosť porovnať si tieto dva údaje, prípadne ich porovnať s údajmi od iných poskytovateľov úverov a slobodne sa rozhodnúť, či za daných podmienok úverovú zmluvu s veriteľom uzavrie alebo nie. V danom prípade však zmluva obsahuje iba priemernú hodnotu RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y/) a neobsahuje hodnotu RPMN, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/). Zmluva teda neobsahuje RPMN vypočítanú podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., absenciu tohto údaje nemôže v žiadnom prípade sanovať všeobecné dojednanie Obchodných podmienok v čl. 1 zmluvy. Tu uvedená hodnota RPMN nie je údajom vo vzťahu k odporcom čerpanému úveru, ale iba vo všeobecnosti pri dvoch rôznych alternatívach čerpania úveru. Nezohľadňuje tak skutočné parametre poskytovaného úveru, preto nemôže byť a ani nie je správnym údajom. V prípade tohto úveru, pri poskytnutí 450 eur a 13 uvedených splátkach by bola RPMN 78,68 %. Podľa názoru súdu nesprávny údaj znamená absenciu správneho údaje, teda absenciu hodnoty RPMN pre daný úver. Následkom absencie takého údaje v úverovej zmluve je tak podľa zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej podľa názoru súdu zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, teda náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/, vyššie citovaného. Nie je dostačujúca v tomto zmysle formulácia v zmluve v bode 2 Obchodných podmienok, kde je uvedené, že konečnou splatnosťou úveru sa rozumie pripísanie poslednej splátky na účet veriteľa, dostatočným údajom by bol konkrétne uvedený termín, vo vzťahu k dojednaným splátkam, teda deň, kedy je splatná posledná splátka úveru. Aj s týmto nedostatkom sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 6.2.2012 neobsahuje povinné údaje, považuje sa tento úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tak od odporcu nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky.

Odporca je tak povinný vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 450 eur a sumou peňažných prostriedkov, ktoré navrhovateľovi v splátkach splatil, t.j. sumou 157 eur, čo je 293 eur, túto sumu súd navrhovateľovi priznal, vo zvyšku návrh zamietol. Súd uložil odporcom aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania z tejto sumy, v zákonnej výške, odporcovia sa do omeškania zaplatením dlžnej sumy dostali 18.10.2013, teda dňom, nasledujúcim po splatnosti jeho dlhu.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania. V tomto prípade mali účastníci len čiastočný úspech, súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podali včas odvolanie odporcovia 1/ a 2/, v ktorom žiadali, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že im uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 108,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z tejto sumy od 18.10.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odvolaní uviedli, že navrhovateľ zatajil skutočnosť, že okrem sumy 157 eur mu už uhradili aj sumu 184,28 eur, ktorú si naučtoval ako tzv. poplatok za tzv. Domáci servis. Podľa rozsudku okresného súdu je však povinný navrhovateľovi uhradiť iba sumu ktorú mu poskytol, bez nároku na RPMN a odmenu. Na základe tejto navrhovateľom zatajenej, ním uhradenej sumy, teda súd nemohol dospieť k správne skutkovému zisteniu. Tento úver podľa §11 ods.1 písm. a/zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a navrhovateľ nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcov žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Uviedol, že súhlasí a plne rešpektuje napadnutú časť meritórneho rozhodnutia, pričom považuje podané odvolanie za neopodstatnené a účelové, nakoľko odporcovia sú si vedomí, že s navrhovateľom uzavreli samostatnú zmluvu, a to Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Navrhovateľ a odporcovia dňa 17.06.2011 uzavreli Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorej predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom, pričom služba „Domáci servis“ zodpovedá poskytovaní konzultačných a nadštandardných služieb najmä preberanie a zaúčtovanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky. Zmluvné strany sa dohodli, že klienti - odporcovia za užívanie služby „Domáci servis“ uhradia spoločnosti TELERVIS PLUS a.s. - navrhovateľovi odmenu v celkovej výške 409,50 eur, a to v 3 pravidelných mesačných splátkach vo výške 136,50 eur, pričom termíny splátok boli zmluvne dohodnuté pri preberaní splátok úveru v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporcovia si svojim vlastnoručným podpisom na samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu dobrovoľne objednali službu „Domáci servis“, ako ďalšiu z portfólia služieb poskytovaných navrhovateľom, na základe čoho s odporcami bola až následne uzatvorená Zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Z uvedeného je zrejmé, že odporcovia si doplnkovú službu - „Domáci servis“ zvlášť a dobrovoľne objednali. Uvedené skutočnosti navrhovateľ preukazuje priloženými listinami - samostatnou objednávkou odporcov a samostatnou Zmluvou o poskytnutí Domáceho servisu. Vzhľadom na to, že poskytovanie služby „Domáci servis“ je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, pričom uzavretie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v žiadnom prípade nie je podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru je toho názoru, že táto Zmluva nie je predmetom tohto súdneho konania. Tvrdenie, že Zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu, potvrdzuje aj Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, číslo konania: p/0390/01/2012 zd dňa 06.11.2012. K rovnakému záveru, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu je samostatnou zmluvou a že je platným právnym úkonom, došiel aj Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, a to v konaní o určenie neplatnosti tejto zmluvy. S právnym posúdením Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu navrhovateľa súhlasí aj Okresný súd Topoľčany vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6C/111/2014 zo dňa 15.08.2014. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené argumenty zastáva názor, že nie je možné započítavanie úhrad na dva rozdielne platné právne akty, tak ako to požadujú odporcovia vo svojom odvolaní, nakoľko by boli popreté základné princípy zmluvných vzťahov a boli by obmedzené práva a povinnosti vyplývajúce z týchto záväzkových vzťahov.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal vec, a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Pričom v nadväznosti na ust. §

219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietnutý napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Právne posúdenie, ako aj postup prvostupňového súdu, po preskúmaní odvolací súd považoval za správny. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 293 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z tejto sumy od 18. 10. 2013 do zaplatenia.

V predjednávanej veci mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ a odporcovia uzavreli dňa 6.2.2012 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o úvere č. 320120454, na základe ktorej bol navrhovateľ povinný poskytnúť odporcom úver vo výške 450 eur. Úver bol poskytnutý za odplatu vo výške 171 eur. Sumu 621 eur sa odporcovia zaviazali zaplatiť v 13 mesačných splátkach, prvé 3 splátky po 2,25 eur a ďalších 10 vo výške 61,43 eur v nasledujúcich 13 mesiacoch. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky až do úplného zaplatenia. Po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky mal navrhovateľ právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Odporcovia do dňa spísania návrhu uhradil celkovo 157 eur, pričom posledná suma, ktorú uhradili, bola uhradená 10.12.2012. Vzhľadom k tomu, že odporcovia riadne neplnili, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatení záväzku zo dňa 14.10.2013 oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 17.10.2013, a to pre omeškanie so splácaním poskytnutého úveru.

Súd prvého stupňa správne predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi navrhovateľom - veriteľom ako dodávateľom a odporcami ako spotrebiteľmi, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami.

Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 6.2.2012 neobsahuje povinné údaje, správne súd prvého stupňa považoval tento úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tak od odporcu nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky a preto sú odporcovia povinní vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 450 eur a sumou peňažných prostriedkov, ktoré navrhovateľovi v splátkach splatili, t.j. sumou 157 eur, čo je 293 eur, a túto sumu súd prvého stupňa správne navrhovateľovi priznal. Súd prvého stupňa správne uložil odporcom aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania z tejto sumy, v zákonnej výške, odporcovia sa do omeškania zaplatením dlžnej sumy dostali 18.10.2013, teda dňom, nasledujúcim po splatnosti jeho dlhu.

Čo sa týka námietky odporcu, že okrem sumy 157 eur mu už uhradili aj sumu 184,28 eur, ktorú si naúčtoval ako tzv. poplatok za tzv. Domáci servis, odvolací súd uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu sú samostatné zmluvy a nie je možné započítať plnenie na jednu zmluvu na plnenie na druhú zmluvu. Takže pokiaľ bolo plnené v sume 184,28 eur, toto plnenie je zapísané v karte splátok, kde sa evidujú úhrady za službu domáci servis a preto nie je možné na túto úhradu prihliadať.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky odporcov uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.